

den ærede Ordfører vidste det, vilde han ikke have udtalt sig, som han gjorde. Seiers Bugten er nemlig det Stykke, der begrænses af Sjællands Odde. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om at flytte Banen andensteds hen bort fra denne Egn, men Spørgsmaalet er kun, om man skal lægge Havnen noget ude paa Odde eller i det Hjørne, der dannes ved, at Odde gaar ud fra Land. Der er flere Gange med en vis Driftighed talt om, at der er forlangt Koncession paa en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund, uden at den skulde koste Noget (Modsigelse). Ja, er dette ikke Meningen, veed jeg ikke, hvad det er. Ved er i sin. Det forekommer mig, at det blev sagt, at der var indgivet et Andragende. Der har været Spørgsmaal om, hvorvidt de Paagjældende kunde faae Lov til at anlegge en Bane, som gik saa direkte paa Frederiksfund, at den gik om ad Vedbæk. Jeg veed ikke, hvad de Herre synes om dette. Der blev været, at dette kunde de ikke faae, og siden den Tid har jeg slet Intet hørt derom, saa at det Alternativ, som man tror at kunne benytte overfor det sjællandske Seimbanelstabs vistnok vil være temmelig værdiløst. Men for mit Bedkommende er jeg overbevist om, at skal Noget foranledige mig til at give Koncession paa en Bane til Lyngby, saa skal det være de 4 Læv, som efter min Mening, have mere Betydning for Selskabet, i alt Fald i dettes Tanker, end for Statskassen, og maa ske overhovedet i og for sig selv, thi jeg betvivler stærkt, at vi staa nær ved det Tidspunkt, da Staten vil indløse noget over 20 Millioner Rd. Aktier for at komme i Besiddelse af de sjællandske Seimbaner, saa længe de drives, som de gjøre. — Endnu skal jeg endelig kun henvise det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), der berørte et Punkt, som dog maa ske maad siges at staa i meget løs Forbindelse med nærværende Sag, idet han nævnte en Mand, som jeg benytter til teknisk Konsulent, til det sjællandske Seimbanelstabs Statutter, hvorefter Bestyrelsen bestaar af tre Direktører, hvoraf den ene udnævnes af Regjeringen — og denne ene Direktør er den Mand, det ærede Medlem nævnte — saa at han ligesom er mig anvist til at være den, hvis Kyndighed jeg maa benytte, og om hvis Sinceritet jeg aldrig har haft nogen som helst Grund til at være Tvivl.

Søgsbro: Jeg forstaaer ikke, hvorledes den ærede Minister kunde tro, at der vil komme syn- derlig større Tryk paa ham, hvis vi give ham denne Bemyndigelse til at give Koncession paa en Bane fra Nyborg til Bøden, end der allerede er; thi det maa dog være klart efter den hele Modtagelse, de forskjellige Forslag, han har frem- sat for Thinget, have faaet, at man alligevel vil have en Følelse af, at det væsentligst er Ministe- rens Modstand, der har gjort, at denne Konces- sion ikke gives. I det Dieblif, den ærede Minister

her havde forelagt Forslag om Koncession til et saadant Foretagende som Banen fra Nyborg til Bøden, vilde det upaatvieselig være blevet ved- taget, og altsaa tror jeg, at Ministeren ligesuldt i den almindelige Bevidsthed vil staa som den, der har hindret dette Foretagende, og at man vil vide, at saafremt man kan faae Ministeren til at gaa ind paa Foretagendet, vil det ogsaa kunne sættes igjennem. Dernæst kan jeg ikke se, hvor- ledes disse Betænkeligheder, som den ærede Mini- ster flere Gange har fremført dels med Hensyn til hvor mangelfulde Begjæringene om Koncessionen have været, dels angaaende de mislige Følger, det kunde have med Hensyn til Postforbindelsen osv., kunne have den Betydning, han tillægger dem; thi det er klart, at vi ikke paa lægge Ministeren, hvorledes Koncessionen skal affattes, men at det staa i hans Magt at træffe i den Henseende alle betryggende Foranstaltninger, som han anser for fornødne, lige- som desuden at forlange andre Betingelser, som han anser for nødvendige, fuldstændige Overlag o. s. fr. Betydningen af wort Forslag er kun at give ham den fornødne Bemyndigelse til at udstede en saadan Bevilling, naar han finder det forvar- ligt, uden paa ny at komme til Lovgivningsmag- ten, og det har ogsaa den Betydning, at hvis Ministeren ikke vil give Koncession nu, men hat eller en anden Minister senere vil gjøre det, kan det ske, hvorhos det, som sagt, staaer i Regjerin- gens Haand til enhver Tid gjennem Affattelsen af Koncessionen at skaffe sig alle betryggende Foran- staltninger, som den maatte ønske. Det, vi fore- staa at give, er kun en Bemyndigelse, men ingen- lunde nogen Forpligtelse.

Judenrigsministeren: Jeg er mig fuldstændig bevidst, at jeg, i det Mindste for en Del, bærer Ansvar for, at en saadan Koncession gives. Det staaer for mig, at den ikke bør gives, men det ærede Medlem maa tilgive mig; jeg har noget bedre Erfaring i den Henseende om, hvilket Pres, hvilken Misfandelse, og hvilke Ubegagelig- heder, Ministeren er udsat for, naar han staaer ikke alene over for disse private Personer, men ogsaa over for deres Uttringer gjennem Pressen. Det er dette, som jeg ikke ønsker at blive udsat for, naar det er min Overbevisning, at Koncession ikke bør gives, og jeg foretrækker at kæmpe om det her, for at benytte den Anvisning, der er givet mig, nem- lig at lade Bemyndigelsen gaa igjennem og bag- efter ligesom sige Nei eller stille saadanne For- dringer, som man uden Tvivl ikke vil glemme at trække frem for mig, naar Følgen deraf bliver, at Koncessionen ikke kan gives.

S. A. Hansen: Jeg skal ikke forsøge at gjentage alle de Grunde, der ere anførte til For- svar for Forslaget om Bemyndigelsen angaaende Banen fra Nyborg til Bøden. Det forekommer mig, at de Grunde, der ere anførte, ere saa klart